

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Archicancellariis Sacri Romani Imperii Ac Cancellariis Imperialis Avlae

**Mallinckrodt, Bernhard von
Monasteri[i] Westphaliae, 1640**

Lvdovicvs III Imp.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11835

nec puto ab hoc alium esse, qui in *Notit. Eccl. Mirai cap. 44*, Afdelgus vocatur, librarij, vel Typothetæ lapsu: anni enim coincidunt & officia. Huius recognitiones, annos 887, & seqq. vsque ad 891, adscriptos habent; quo vel defecisse, vel ad alia se transfuisse videtur. *Vide Metrop. Salisb. tomo 1. p. 247. & tom. 2. p. 236*. Eodem anno cœpit Engelpero, qui & Engelbertus, Notarius; *Metrop. Salisb. p. 1. p. 129*. durauitque ad an. vsque 898. *Ibidem tom. 1. p. 249. 350*. Aspertum hunc non alium iudico fuisse, quàm eius nominis Ratibonensem in ordine septimum Episcopum; qui sedere cœpit anno 886, præfuitque annis octo. *vide Metrop. Salisb. tom. 1. pag. 191*. vbi etiam, per lectionis variantiam, Isbertus, & Ansbertus vocatur.

Engelbertus.

Wichingus
Episcopus
Patauiensis.

Wichingus deinde successit; qui & Wichindus, & Winechindus, (in Diplomatis alicubi Wilhingus & Winchingus) Patauiensis Episcopus. Is an. 894 subscripsit vice Theodmari Archi-Capellani literas Arnulphi, Wormatiæ Cameracensi Episcopo datas (extant lib. 1. Chron. Camerac. Baldrici) & an. 998, mense Decemb. recognouit eiusdem Imp. literas, Waldoni Frisingensi Episcopo concessas; in quibus utrobique Cancellarius vocatur. *Metrop. Salisb. part. 1. p. 128*. Eius vice recognouit Engelpero Notarius; *ib. p. 350, eod. an.* Episcopatum annis 13 tenuit, parum, ut Hundius ait, quietè, propter emulationem Detmari Archi-Episcopi Salisburgensis.

LVDOVICVS III IMP.

Theodmarus
Salisburgensis.

Pilgrinus
Archi-Episcopus
Salisburg.
Ernustus.

Salomon
Episcopus
Constantiensis.

SVb Ludouico 3 (quartum vocant alij) Arnulphi filio, Theodmarus Archi-Episcopus, qui suprà, septem adhuc annis, Hundio teste, quem sub Carolomano auo Arnulphoque patre obtinuerat, gessit Archi-Cancellarius honorem. Post illum Successor eius in Cathedra non minùs quàm officio fuit Pelegrinus, siue Pilgrinus, Archi-Episcopus Salisburg. cui deum Hatto, primus Moguntinus Archi-Episcopus suffectus est. De Theodmaro fidem faciunt Diplomata Ludouici, apud Hund. in *Metrop. tom. 1. pag. 350*. vbi Engelbero, an. 900: & pag. 250, vbi, ad an. 903, idem, & Ernustus Notarij, eius vice recognoscunt. Apud Gevvold. etiam, pag. 87, vice Theodmari Hermimarius Notarius recognouit. De hoc enim accipio; licet Gevvoldus Diploma illud Ludouico Pio adscribat. De Pilgrino ead. *Metrop. part. 1. p. 469*: Salomon Cancellarius ad vicem Pilegrini Archi-Capellani recognoui. Data 13. Febr. an. 909. Salomon iste, videtur esse eius nominis tertius Constantiensis Episcopus, primùm Abbas Sangallensis, & vn-

& vndecim alijs Monasterijs ab Arnulpho Imp. præfectus; quem Bruschi-
us in *Catalogo* scribit, Ludouici 2 Imp. Sacellanus fuisse, ac post mortem eius
quatuor alijs Impp. seruisse. Fuit ortu Sueuus, è Baronibus de Ramschvvg;
cuius arcis rudera prope S. Gallum adhuc conspici traduntur. Obijt an. 919; vt
Herm. Contractus auctor est, postquam sedisset an. 28.

De Hattone non alia documenta habeo, quàm Brovveri Antiquita-
tes *Fuldenses*; apud quem *lib. 3. c. 16*, ipsemet Hatto literas suas in hunc modum
subscribit: Hatto Archi-Episcopus & Cancellarius, has literas
iussu meo scriptas recognoui. Data sunt anno 910, regni Ludouici
11. Hic est ille, qui fraudibus suis Adelbertum Babebergensem Comitem
Imperatori prodens, omni se posteritati execrandum tradidit: estque proxi-
mus è Moguntinis Archi-Episcopis, post S. Bonifacium & Ludbertum, de
quibus supra, Imperij Germanici Archi-Cancellarius; cuius dignitatis dein-
ceps, duobus tantummodo proximis demptis, omnes Successores suos con-
sortes habuit. fuerat prius Augiæ Abbas, vt Regino testatur.

Hatto Ar-
chi-Episco-
pus Mogun-
tinus.

Supereft Ratbodus, quem similiter Ludouici Archi-Cancellarium
fuisse, Diplomatum fide constat. hic autem ad Austrasiæ seu Lotharingiæ
regnum pertinet; quod itidem ad Ludouicum delatum est, an. 900, postquam
à fratre eius Zuendeboldo, ob rapinas & sæuitiam, procures & provinciales
defecissent. Fuit iste Ratpothus, qui etiam Ratpodus, Treuerensis Ar-
chi-Episcopus, in ordine eius loci Præfulum 66; ex Abbate Epternacensi isti
Cathedræ impositus. Eius vice recognouit an. 908, Ernuldus Cancellarius;
tom. 1. Hist. Leod. pag. 169; & apud Miræum in *Cod. Donat. c. 25. ac in Not. Eccl. c. 47*.
vtrouque illic Archi-Cancellarius vocatur. anno verò 910, Theodolphus
Notarius, apud Mir. *eod. loc. ac lib. 2. Diplom. c. 16*, eius nomine subscripsit, no-
minaturque Archi-Episcopus, & summus Cancellarius. Ean-
dem Spartam sub Zuendeboldo, Ludouici fratre, prius tenuerat; vti & præde-
cessor eius Rutgerus, eiusdem Sedis Antistes: quod constat ex prædicti Miræi
Tomis antiquarum literarum. Quis autem fuerit Hermannus, eiusdem
Regis Archi-Capellanus, cuius vice Egilbertus Cancellarius, an. 879 re-
cognitionis solemnia perfecit, vti apud Mir. in *Not. Eccl. c. 46*, videre est; non
puto dubium illis esse posse, qui meminerunt, illis temporibus Agrippinati
Ecclesiæ præfuisse Hermannum primum, cui Pij cognomen datur; quem in
Arnulphi Imp. patris prædictorum Ludouici & Zuendeboldi, aulâ summæ
authoritatis fuisse, Merfæus in *Catalogo* scribit. sedit autem annis 35; ob-
ijtque an. 924.

Ratbodus
Archi-E-
piscopus
Treuerensis.

Ernuldus.
Theodol-
phus.

Rutgerus
Treuer.
Archi-E-
piscopus.
Herman-
nus Archi-
Episcopus
Colonien.
Egilbertus.